

Een oorverdovende en toch intieme 'Feeks'

Theater

'Het temmen van de feeks' door Toneelgroep Amsterdam. T/m 14/5 Amsterdamse Stadsschouwburg, 23/5 Apeldoorn, 25/5 Leeuwarden, tournee t/m 15/12. Info: www.toneelgroepamsterdam.nl of 020 - 5318484.

Katharina de Feeks draagt slechts een winterjack met overdreven grote capuchon. Die capuchon is haar enige houvast. Geknield op de grond, haar hoofd onder de capuchon verborgen, is zij letterlijk niet meer dan een hoopje mens van hooguit anderhalve meter. Ze heeft het koud, ze vergaat van honger en van dorst. Of ze iets wil eten? Het woordje 'ja' kost haar teveel moeite, maar de capuchon, ten einde raad, knikt bevestigend.

Het is een theatrale truc, maar wat werkt die als een triangelslag in een echoput. Dat een knikje van een capuchon zelfs deernis kan wekken. Het is het cruciale moment waarop Katharina de Feeks door de knieën gaat voor haar dompteur/echtgenoot Petruchio. En het is ook een van de weinige rustpunten in de encenering die regisseur Ivo van Hove naar Shakespeares 'Het temmen van de feeks' bij Toneelgroep Amsterdam maakte. In een glasheldere en levendige vertaling van Hafid Bouazza.

Deze 'Feeks' is niet voor een spinet getoonzet, maar barst vrijwel uit z'n voegen van geschreeuw, gestampvoet, gekrijs, afranselingen, oorverdovende zeurdreunmuziek, en van gebaar-bovenop-gebaar. Veren van de kussengevechten tussen Katharina en haar jongere zus Bianca (die pas mag trouwen als Katharina aan de man is) zijn nog maar het minste wat er door de lucht vliegt.

Van Hove tooit het luidruchtige gevolg van feekstemmer Petruchio als corpsballen vermomd als voetbalrelschoppers, of andersom. In aanhoudende staat van dronkenschap zien die het verschil tussen een bruiloft of Koninginnedagkermis niet meer. Zolang er maar mateloos gehost, gebrald, gespuugd en tot wurgens toe aan elkaars stropdas gesjord kan worden.

Laat je dat kabaal en gebaar op z'n beloop - zo dat mogelijk is - dan komen er twee fascinerende geliefden in zicht. Vanaf het eerste moment dat Hans Kesting opkomt, is duidelijk dat zijn Petruchio de feeks Katharina of Kate zal temmen ten einde haar te beminnen. Kesting staat daar als een blok vastberadenheid, al suggereert zijn permanente grijns een zekere onthandheid. Maar

dat is schijn; hij zal Kate veroveren, al heeft hij haar nooit gezien.

Bij de eerste ontmoeting zeult Kate (Halina Reijn) met een koelkast rond, waar zij zich verongelijkt in opsluit. Voor de ijskonijnige Kesting allerminst reden tot wanhoop: teder omhelst en kust hij de ijskast die zijn balsturige geliefde herbergt. Als antwoord op het huwelijksaanzoek verschijnt alleen Kate's opgestoken middelvinger om de hoek van de ijskastdeur, maar als Kesting de zijne er opgestoken naast strengelt, vervloeit het uitgekauwde fuck you-gebaar tot een inzegeningsmoedvre: de beide opgestoken vingers staan paraat om een trouwring te ontvangen.

Halina Reijn weet van wanten. Zij speelt haar Kate dusdanig gelijkwaardig aan de standvastige Petruchio van Kesting, dat de rest er niet meer toe doet. Een zinderend theatraal tweespan, die twee.

Arend Evenhuis